

Nr 202.

Av herr **Lindhagen**, om *legationssekreterarens i Riga förflyttning till Kovno i Litauen.*

Till ett baltiskt samarbete hör också ömsesidig representation inom de särskilda staterna såsom förmedlare av samförståndet, i den mån tillgångarna medgiva det. Detta krav är tillräckligt tillgodosett inom alla staterna utom på en punkt. Det gäller svensk beskickning i Litauen.

I Lettlands huvudstad Riga residerar ett svenskt sändebud för Estland, Lettland och Litauen med en legationssekreterare, och i huvudstaden Reval (Tallinn) i Estland residerar en svensk legationssekreterare ackrediterad såsom chargé d'affaires. I Litauen däremot finnes ingen svensk representant bosatt. Det svenska sändebudet i Riga infinner sig i Litauens nuvarande huvudstad ett par gånger om året. I Stockholm däremot ha alla tre östbaltiska centralstater sändebud. Så viktigt anses det vara. En motsvarande representation från Sverige är icke blott en hövlighet utan en realitet för en stadigvarande samverkan dag från dag, när det behöves. Detta går ock lätt att ordna. Legationssekreteraren i Riga bör ju kunna förflyttas till Kovno i Litauen med fullmakt att där vara till hands och representera Sverige. I yttersta Östern är det ju ordnat på samma sätt i fråga om Sveriges representation för Japan och Kina.

Denna angelägenhet kan ordnas utan överenskommelse med Litauen. Emellertid kan det ju ske också efter överenskommelse, vilket bör vara att föredraga. Därigenom kommer även detta ärende att bliva värdigt att förekomma i svenska riksdagens båda kamrar.

Det hemställes alltså,

att riksdagen ville hos regeringen begära initiativ till en överenskommelse med Litauen om förflyttande av den svenska legationssekreteraren i Riga till Kovno i Litauen, med fullmakt att där representera den svenska regeringen.

I brist ännu på ett riksdagens utrikesutskott hemställes att motionen grundlagsenligt hänvisas till konstitutionsutskottet.

Stockholm den 21 januari 1933.

Carl Lindhagen.